

EVROPSKE DRŽAVE SO NASTOPILE PROTI AMERIKI

DRŽAVNI TAJNIK HULL SE NI UDELEŽIL PLENARNE SEJE, ČE TUDI JE BIL NA VRSTI KOT GOVORNIK

Ameriški delegatje bodo na konferenci skorogotovo osamljeni. — Evropske države ne bodo prej mirovale, dokler Amerika ne popusti. — Tudi Italija je načela vprašanje vojnih dolgov. — Napetost je tako resna, da ne bo nič čudnega, če bodo ameriški delegati odpotovali.

LONDON, Anglija, 13. junija. — Na drugi seji mednarodne gospodarske konference sta se pojavili dve glavni krizi. V obeh slučajih so se evropske države postavile proti Združenim državam. Ameriški delegati niso bili na drugi seji navzoči.

Prvi vihar je nastal glede vprašanja vojnih dolgov. Rečeno je bilo, da zadeva vojnih dolgov na konferenci sploh ne bo prišla na vrsto, toda delegati so se na dolgo in široko bavili o tej koščki stvari. Dosti so razpravljali tudi o stabilizaciji valut.

Evropske delegacije so ustvarile trden blok, katerega svrha je prisiliti Ameriko, da bi takoj uravnala vojne dolgeve ter stabilizirala dolar.

Največjo senzacijo današnjega dne je predstavljalo dejstvo, da se ameriški državni tajnik Cordell Hull, načelnik ameriške delegacije, ni pojavil na plenarni seji, da je bil na dnevnem redu kot prvi govornik. Rečeno je bilo, da ima važna posvetovanja z Washingtonom.

Ob devetih zjutraj je imel angleški kabinet posebno sejo. O čem so ministri razpravljali in kaj so sklenili, se ni moglo dognati.

Ameriški državni tajnik Hull je skušal v današnji seji konferenčnega odbora izposlovati, da bi bil imenovan ameriški delegat James M. Cox za predsednika valutne komisije, to je namreč eno najvažnejših mest. Toda Hullu je prekrizal načrte francoski ministrski predsednik Daladier, ki je zahteval, naj se poveri to mesto zastopniku kake države, ki ima še vedno zlato valuto. Pri tem je brez dvoma mislil Francijo.

Francoski ministrski predsednik je z drugimi vred silil ameriškega državnega tajnika, naj prevzame predsedstvo nad gospodarsko komisijo. Hull je pa ponudbo odklonil.

Konferenčni odsek je izvolil za podpredsednika belgijskega zunanjega ministra Paula Hymansa, katerega naloga bo v odsotnosti MacDonalda predsedovati konferenci.

Ker sta na današnji plenarni seji zahtevala tudi zastopnika Italije in Južne Afrike, naj se tako reši zadevo vojnih dolgov, so se začele širiti govorice, da bodo Amerikanci zapustili konferenco.

Ameriške delegate je zelo razburila francoska zahteva, katero podpirajo tudi Poljaki in Italijani, da je treba predvsem stabilizirati valute in šele nato nadaljevati z drugim delom.

Delegatje so bili silno presenečeni, ker ni bilo državnega tajnika Hulla k plenarni seji. Angleški ministrski predsednik Daladier se je dolgo časa obotavljal otvoriti sejo, slednjič je pa vseeno dal besedo francoskemu ministrskemu predsedniku Daladieru, ki se je obrazložil francoski program.

Nato se je italijanski delegat Jung pridružil MacDonaldu zahtevi, da je treba najprej uravnati vojne dolgeve.

LONDON, Anglija, 13. junija. — Belgijski delegat Emile Franconi je rekel poročevalcu Associated Press: —

— Če Združene države, Velika Britanija in Francija ne bodo našle poti iz gospodarskega močvirja, se bodo mali evropski narodi zbrali okoli Mussolinija, ki je edini resnični voditelj. Mussolini ima pametne ideje za skupno akcijo, dočim velesile le govore, da je civilizacija na robu propada, ne store pa ničesar, da bi jo rešile. Male države, ki iščejo vodstva, bodo sledile Mussoliniju.

Roosevelt vztraja na svojem stališču

"MACON" BO POLET NA RAZSTAVO

Novi ameriški zrakoplov "Macon" bo napravil poskusno vožnjo v Chicago. — V zraku bo 48 ur.

Akron, Ohio, 13. junija. — Novo ameriško zračno ladjo "Macon" so pripeljali iz hangarja za četrto poskusno vožnjo, ki bo trajala 48 ur. "Macon" bo odplul proti osrednjemu zapadu in bo vozil nad velikimi jeziri. Voditelji zrakoplova nameravajo z njim obiskati čkaško razstavo.

Na krovu bo 90 oseb. Zračni ladji poveljuje kapitan Alger H. Dressel. Med potniki je večje število častnikov zrakoplovnega departmanta ter uradnikov Goodyear Zeppelin Corporation, ki je zgradila zrakoplov.

"Macon" bo napravil še več poskusnih poletov, predno ga bo prevzel mornariški departament. Zrakoplov je že izvršil tri poskusne vožnje, katerih nobena ni trajala nad 12 ur. Po prestani preskušnji bo "Macon" odletel na svojo postajo v Lakehurst, N. J.

Pri odhodu je bilo navzočih nad 200 gledalcev. Na krov so vzeli živeža, ki bo zadovoljeval za daljši čas kot pa za nameravan polet 48 ur.

PREVARIL JE ZDRAVNIKE

Rim, Italija, 13. junija. — Ko je bil Felice Viglione, star 20 let, so zdravniki izjavili, da bo živel samo še nekaj tednov. Zapravil je ves svoj denar, ker je hotel preživeti zadnje dneve svojega življenja v veselju, ter je sedaj umrl star — 99 let.

Ko je Felice zapravil ves denar in je videl, da je še vedno živ, je prišel popravljati klobuke. Ko si je prihranil nekaj denarja, si je kupil voziček in je odpotoval iz svojega rojstnega kraja Serradunga di Alba in pustil za seboj zdravniške. S svojim vozičkom je potoval po deželi in popravljaj klobuke. Celih 79 let ni ukičar spal v postelji. Spal je na prostem, ali pod vozičkom. Po 38 letih se je nastanil v Dogliani, toda še vedno je opravljal svoje delo z vozičkom. Sosedje so mu večkrat ponudili stanovanje in posteljo, pa vedno je odklonil, da najlaže spi na prostem. Ako je zapadel aneg, je imel navado reči, da mu je Gospod poslal odelo, na kateri boljše leži kot pa na goli zemlji.

Kadar je imel več živeža, kot ga je potreboval, je povabil bečarce in z njimi jedel. Po jedi je navadno bral časopis, katerega je vsak dan dobival od nekega trgovca.

Sedaj pa je malo prej, predno je dosegel starost 100 let, v spanju mirno umrl v Dogliani.

3500 IZTISOV ZVEZNE USTAVE

Washington, D. C., 13. junija. Poslanska zbornica je odobrila danes senatni predlog, naj se nastika 3500 iztisov zvezne ustave. Isti naj bodo kongresnikom na razpolago. Republikane Beek je predlagal, naj bi nastikali ustavo v črnem okvirju.

RUSKI NAČRT

Sovjeti predlagajo ne-agresivno gospodarsko pogodbo. — Litvinovu nasprotujejo Angleži.

London, Anglija, 13. junija. — Sovjetski delegat, zunanji komisar, Maksim M. Litvinov, je pričel s posvetovanji, ki bodo najbrže dovedla do sovjetskega vodstva v sistemu gospodarske ne-agresivne pogodbe. Litvinov je že na konferenci v Ženevi razvil ta gospodarski načrt in je z njim dosegel mnogo uspeha. Še večji uspeh pa pričakuje na londonski konferenci. V prvi vrsti bo zahteval znatno znižanje carine in kvote za blago s pomočjo medsebojnih sporazumov.

Ako bi Francija podpirala Litvinov načrt, bi dosegel svetovno važnost in pomen, toda, ker je prišlo do rusko-francoskega zblizanja šele lansko leto, se nekateri politiki boje, da bo Francija omahovala.

Vse, kar je ruskega, je Angležem zoperno, in francoske oči so obrnjene v London za politično antanto vprico dejstva, da je v Nemčiji prišel do oblasti Adolf Hitler.

Poljska popolnoma soglašala z Litvinovim načrtom. Poljska bo tudi skorogotovo pritiskala na Francijo, kar je velike važnosti v tem slučaju.

Sovjetska politiga gre za tem, da doseže gospodarski sporazum med državami in na podlagi takega sporazuma bi bilo mogoče odstraniti tudi druga nasprotstva med državami.

Zelo dvomljivo je, ako se bo londonska konferenca sporazume-la za splošno znižanje carine in ako se to ne doseže, se bodo posamezne države med seboj pogodile na podlagi Litvinovega načrta.

MESTO JE BANKEROTNO

Camden, N. J., 13. junija. — Dolgovni v znesku \$2,000,000 so prisilili malo mesto s 6000 prebivalci, Delaware, da je napovedalo bankerot.

Mestni odbor je sklenil, da zaprosi finančno komisijo, da prevzame upravo mesta.

Mestni blaginjak John H. Switzer je rekel, da mesto ni moglo iztirjati davkov, vsled česar je bilo prisiljeno napovedati konkurz.

— Da, upniki mesta ne bodo izgubili posojenega denarja, je mesto napovedalo bankerot, — je rekel Switzer.

SENATOR COUZENS DOSPIL V ANGLIJO

Plymouth, Anglija, 13. junija. Danes je dospel v Anglijo senator Couzens, ki se bo pridružil ameriški delegaciji na svetovni gospodarski konferenci.

Časniškim poročevalcem je rekel: — Če ne bo na konferenci uveljavljen noben uporaben načrt za gospodarsko obnovo, se bom vrnil v Združene države kot velik zagovornik izolacijske politike.

DRŽAVA MASSACHUSETTS PROTI PROHIBICIJI

Boston, Mass., 13. junija. — Država Massachusetts je že 11 država, ki se je izrekla za preklie osemnajsetega amandmanta. Pri današnjih volitvah so dobili mokrtači ogromno večino.

MATTERN SE JE MORAL VRNITI

Letalec okoli sveta, Mat-tern, je na potu v Alasko. — Najtežji polet. Vreme je vharo.

Moskva, Rusija, 13. junija. — Navzlic hudim vetrovom je ameriški letalec Jimmie Matern odletel iz Harabovska v Sibiriji proti Nome v Alaski. Ta črta je najtežja na celim njegovem poletu okoli sveta.

Iz Harabovska se je dvignil v ponedeljek ob 2.15 po ameriškem času. Matern je namenjen leteti čez Ohtsko morje in Beringovo ožino, ne da bi se kje vstavil, toda zadnja vremenska poročila niso ugodna, ker mu nasproti pihajo močni vetrovi in se bo najbrže moral vstaviti v Petro-Pavlovsku na polotoku Kamčatki, severovzhodno od Harabovska.

V Harabovsk je prišel v soboto, kjer je dobil nekoliko potrebnega spanja. Med tem so mehaniki pregledali njegov aeroplan in ga pripravljali za njegov polet v Ameriko.

Rekorda, ki sta ga napravila na poletu okoli sveta Wiley Post in Harold Gatty, sicer ne bo ovrgel, toda kot samo-letalec bo njegov rekord najbrže ostal še dolgo.

Walla-Walla, Wash., 13. junija. Mrs. Della Matern, žena letalca Materna, je priznala, da je zelo nervozna, ko je njen mož pričel najnevarnejši del poleta okoli sveta.

— Kadar je Jimmie nad zemljo, me ne skrbi, toda, kadar je nad morjem, sem nervozna, — je rekla Mrs. Matern.

Moskva, Rusija, 13. junija. — Jimmie Matern se je nepričakovano vrnil v Harabovsk, 8 ur za-tem, ko je odletel iz Harabovska proti Nome, Alaski.

Matern se je vrnil s svojega poleta, ker so mu nasproti pihali premočni vetrovi.

Razdalja med Harabovskom in Nome znaša 2500 milj, večinoma nad morjem.

ITALIJANI BODO LETELI V AMERIKO

Orbetello, Italija, 13. junija. — Zrakoplovni minister gener. Italo Balbo je naznanil, da je njegova zračna armada 24 aeroplanov pripravljena za polet iz Italije v Chicago. Odleteli bodo najbrže v četrtek.

General Balbo je osebno prevzel poveljstvo zračne armade od šefa generalnega štaba, polkovnika Aldo Pellegrini, ki bo podpoveljnik na poletu.

Aeroplani bodo vodili piloti in moštvo v skupnem številu 115 mož. Vsak izmed njih je predstavljal poveljniku generalu Balbo in vsak priseže: "Izkazali se bomo vredne vojske kralja in vredni vojski Italije, katere je ustvaril Il Duce (Mussolini)."

Aeroplani je tudi blagoslovil župnik iz Orbetello.

ROPARJI SO IMELI SREČO

Lafayette, Ind., 13. junija. — Pet roparjev je prišlo v tukajšnjo Purdue State Bank in vzelo iz blaginje dva tisoč dolarjev. Nekoga uslužbenca so odredili s avtomobilom s seboj, pa so ga izven mesta izpustili.

VODITELJEM JE ZAPRETEL, DA BO VETIRAL NJIHOVE PREDLOGE

WASHINGTON, D. C., 13. junija. — Predsednik je v Beli hiši odločno povedal kongresnim voditeljem, da ne bo opustil svojega kompromisnega načrta za znižanje odškodnine veteranom. Poleg tega jih je tudi opozoril, da bo vetiral Connallyjev amandment, ki omejuje predsednikovo oblast za znižanje veteranske odškodnine, ako ga kongres sprejme in bo njemu predložen v podpis.

Predsednik je povedal senatnemu in kongresnemu odboru, ki je prišel k predsedniku, da mu poroča, da se senatorji in kongresniki niso mogli zediniti glede veteranskega bonusa, da morajo to zadevo izvajevati v kongresu.

Pri konferenci je bil tudi navzoč ravnatelj urada za proračun, pod čegar področje spada tudi veteranski bonus, Lawis Douglas.

Zastopniki kongresa so bili pri volji sprejeti Rooseveltovo priporočilo, toda odposlanci senata so pri popoldanskem zasedanju dobili naročilo, da ga ne smejo sprejeti. Glede tega bo senat moral še enkrat glasovati in bo najbrže proti Rooseveltovemu predlogu.

Senatorji so zelo razvneti in obsojajo Rooseveltovo vladno, ker se bo zasedanje senata še zelo zavleklo, ako predsednik ne dovoli, da bi se bonus veteranom zvišal.

Voditelj večine, senator Robinson, je rekel, da se hočejo nekateri senatorji s sedanjim položajem okoristiti in hočejo zasedaje zavlačevati tako dolgo, da bo prišla londonska konferenca v pravi tir.

Washington, D. C., 13. junija. Senatni in kongresni odbor sta sklenila, da bosta priporočala v zbornicah, da prejmejo predlogo senatorja Glassa o bančni reformi glede zavarovanja bančnih vlog.

To zavarovanje je bilo v veljavo s 1. januarjem, 1934 in ga bodo morale sprejeti vse banke, ki pripadajo zveznemu rezervnemu sistemu in vse druge banke, katere potrdi Federal Insurance Corporation.

Po tej zavarovalni postavi bi bile vloge zavarovane na sledeči način:

1. Vloge do \$10,000 morajo biti zavarovane 100 odstotkov;
2. od \$10,000 do \$50,000 75 odstotkov;
3. vloge nad 50,000 morajo biti zavarovane za 50 odstotkov.

Banke, ki niso članice Federation Reserve System, se smejo posluževati te ugodnosti do 1. junija 1936. Od tedaj naprej pa se morajo pridružiti zveznemu rezervnemu sistemu, ali pa izgube ugodnosti in pravice zavarovanja.

AZANA ZOPET SESTAVLJA KABINET

Madrid, Španija, 12. junija. — Tri dni zatem, ko je Manuel Azana podal ostavko svojega kabineta, mu je bila zopet poverjena naloga, da sestavi novo vlado.

Na ponovno ponudbo predsednika Niceto Alcala Zamora je Azana sprejel nalogo, da sestavi nov kabinet, toda predsedniku ni mogel obljubiti nič gotovega.

Azana je odstopil, ker predsednik Zamora ni privolil v njegovo zahtevo, da izpremeni svoj kabinet, ne da bi se o tem posvetoval s republikansko manjšino.

AVSTRIJA NASPROTUJE FAŠISTOM

Na več krajih Avstrije so bile položene bombe. — Iz Avstrije bodo pognani vsi nemški fašisti.

Dunaj, Avstrija, 13. junija. — Ker se je na več krajih Avstrije zadnje čase razpočila več bomb, kar pripisuje policija delovanju nemških fašistov, je kabinet sklenil, da bo vlada zavzela vse fašistovske urade po celi Avstriji.

Voditelji avstrijske vlade so v stalni telefonski zvezi s kancelijem Dollfussom, ki se nahaja v Londonu na gospodarski konferenci.

Ministrski svet je tudi sklenil, da bodo vsi tujei, ki so v zvezi s fašisti in nimajo stalne službe, izgnani iz dežele. Vlada je tudi razpustila naziško vojaško organizacijo.

Policija je zavzela fašistovski glavni stan v tako imenovani Rjavi hiši ter vse nazijske podružnice na Dunaju.

Ta drastična odredba ministrstva je bila takoj telefonično sporočena kancelerju Dollfussu v London. Dollfuss je v Londonu rekel, da bo ojačil svojo diktatorsko oblast v Avstriji in bo zatrl ves fašistovski vpliv v Avstriji.

Ko je policija sporočila ministrstvu, da je na Dunaju eksplodiralo več bomb, je kabinet takoj sklical ministarsko sejo.

Neki nepoznanci so bombardirali trgovino z zlatino in pri tem je bil ubit lastnik Norbert Futerwilt.

Policija je našla pekleniski stroj skrit v kavarni poleg žitne borze. Bomba je bila nastavljena, da bi bila eksplodirala ravno ob uri, ko borzijanci, ki so večinoma židje, pijo ob popoldanskem odmoru v kavarni kavo.

Neko poročilo iz Inomosta pravi, da so bili po vsem Tirolskem aretirani vsi nazijski voditelji.

Kanceler Dollfuss je rekel, da bo po celi deželi razglašeno obsedno stanje, v katerem bo deželni glavarjem vzeta oblast in na njihova mesta bo vlada postavila varnostne diktatorje. S tem upa Dollfuss v nekaj tednih doseči red po celi državi.

Popokline se je tudi v poslanski zbornici razletela majhna bomba, kar je bilo znamenje, da so fašisti pričeli iz veliko demonstracijo na Ringstrasse pred vsehiliščem in v drugih važnejših krajih v mestu. Policija je aretirala več izgrednikov.

Naročile se na "GLAS NARODA", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank H. Brown, President L. Benedik, Treasurer
Place of business of the corporation and address of above officers:
200 W. 12th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Rates Every Day Except Sundays and Holidays	
One year in advance	\$1.00
Six months in advance	\$0.60
Three months in advance	\$0.30
One month in advance	\$0.10
Subscription Yearly \$0.00	

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" ishaia vsaki dan izvenem nedelj in praznikov.
Slovenic Publishing Company, 200 W. 12th Street, New York City, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3578

NEKOLIKO PREGLEDA

V ponedeljek se je začela v Londonu svetovna gospodarska konferenca.

Zborovanje se vrši v londonskem geološkem muzeju, kar je zelo pomembno, če se pomisli, da so prišli delegati iz vseh delov sveta.

Zastopanih je 66 držav oziroma narodov. Delegati imajo seboj svoje tajnike, svetovalec in nekateri tudi svoje služničad.

Konferenca se bo morala baviti z visokimi številkami. Naprimer s številom nezaposlenih. V prvem četrtletju tekočega leta je nezaposlenost narasla.

Koliko je pravzaprav nezaposlenih na svetu, je težko dognati, ker jih vsaka država deli v razne razrede.

V Združenih državah je po cenitvi nekaterih trinajst milijonov nezaposlenih.

V Nemčiji jih je po oficijelnih cenitvah šest milijonov. V resnici jih je pa dva milijona več, toda ti se ne štejejo, ker ne dobivajo nobene podpore.

V Franciji je 370.000 oseb brez dela, to je takih, ki so priglasi pri posredovalnicah.

Na Čehoslovaškem jih je 920.000, v Jugoslaviji skoro dvesto tisoč, v Italiji poldrugi milijon, v Angliji skoro tri milijone, na Poljskem četrta milijona. Japonska ni izdala nobenega poročila o številu svojih nezaposlenih.

V industrijskih deželah je bilo v prvem četrtletju tekočega leta najmanj 35 milijonov oseb brez dela.

Vsled depresije pa niso prizadete samo industrijske dežele.

Mizerja je tudi v poljedelskih državah, naprimer v Jugoslaviji, Madžarski, Romunski in Bolgariji.

Mednarodna trgovina je v zadnjem letu zelo nazadovala.

Angleška zunanja trgovina se je znižala izza leta 1930 za štirideset odstotkov. Ameriška zunanja trgovina je padla za več tisoč milijonov dolarjev.

Francoska trgovina je znašala leta 1931 petindeset milijard frankov, dočim je leto kasneje padla na 49 milijard.

Zmanjšanje mednarodne trgovine pa ni edin vzrok padca cen. Neboj je še drugih vzrokov, predvsem pa carinska politika in denarna kriza.

Delegati, ki so se sestali v Londonu, čaka težka naloga.

Kdo ve, če ji bodo kos?

Iz Jugoslavije.

"Čudodelen" zdravnik v Zagrebu

Že nekaj dni sprejema v Zagrebu ing. Bauda bolnike, ki jih zdravi s sugestijo. Njegovo čudodelno zdravljenje je globoko odjeknilo v najširših narodnih slojih in prihaja vedno več bolnikov k njemu po pomoč. Končno je morala intervenirati tudi policija, ki je tudi preprežala vstop v njegovo stanovanje. Med tem pa so neprestano prihajali kmetje iz okolice in zagrebški meščani ter je tudi velika deputacija intervenirala pri banski upravi, da dovoli to zdravljenje. Ker ing. Bauda za svoje delo ne zahteva nobenega denarja in tudi ne daje in ne predpisuje nobenih zdravil, mu je bilo izdano dovoljenje, da sme še naprej zdraviti ljudi.

Zdravniška zbornica se je postavila na stališče, da je najbolje prepustiti, da se v praksi pokaže, kako brez podlage so zdravljenja zagrebškega čudodelnika.

Na Maruličevem trgu pred stanovanjem ing. Bauda stoji ogromna množica ljudi in pričakuje, da se "pojavi čudodelni zdravnik in jim podeli blagoslov".

Obsodba "ustašev".

Pred državnim sodiščem za zaščito države je bila razglasila sodba v procesu proti takozvanim "ustašem", ki so prinašali z Reke orožje, municijo, pekarske stroje, bombe in propagandno literaturo, ki bi v Ligi in drugih pokrajinah jug. države izvršili revolucijo. Obsojeni so:

Julij Lenac, brivski pomočnik v Senju na 16 let ječe in trajno izgubo državljanstva; Vladimir Šeško, trgovski pomočnik, čehoslovaški državljan, na 18 let ječe, trajno izgubo državljanstva in trajno izgubo iz Jugoslavije.

Anton Dobrila, poštni uradnik v Senju, na 18 let ječe in trajno izgubo državljanstva; Dragutin Vlahović, trgovski prokurist v Senju, na 8 let ječe in trajno izgubo državljanstva; Nikola Rupčić, dijak šumarstva v Zagrebu, na 3 leta ječe in pet let izgubo državljanstva.

Anton Jut, dijak prava, in Iviča Dragičević, direktor senjske hranilnice, sta bila oproščena.

Miljkovićovo pismo očetu.

Belgrajska policija, ki z nezmanjšano vneto vodi preiskavo proti morilecu Markoviću in zasledovanje pobegega morileca Miljkovića, je sedaj prestopila pismo, ki ga je Miljković pisal svojemu očetu. V tem pismu pravi Miljković, da se skriva in da se trudi, kako bi dosegel italijansko ozemlje. Prepričan je, da bo to dosegel italijansko ozemlje in da bo našel kakšno ladjo, ki ga bo pripeljala do italijanskih ladij, ki vozijo po jug. vodah, najraje do onih, ki vozijo ponoči.

Miljković je vsakokrat pobegnil iz okolice Velebita in se skrivaj dalj časa, ker so se tam pojavile povečane orožniške patrulje in so vasi obveščene, tako da mu je bilo gibanje onemogočeno. Zaradi tega je od tam pobegnil v kraje, ki so mu boljše znani. Njegov namen je bil najprej, da bi prišel do Zadra, ker pa je ta meja dobro zastražena, namerava Miljković doseči otok Lastovo, ki je pod Italijo, ali pa Albanijo. Albanija mu je kakor vse kaže, dobro znana, ker je bil uređ vojno tam avstrijski vojak.

Pismo, ki ga je Miljković pisal svojemu očetu, je zelo obširno in obsega štiri pisne strani. Po tonu pisma izgleda, da je to izpoved morilca, ki hoče biti iskren pred koncem svojega življenja, da ne bi ostali njegovi zločini neznameniti in da ne bi teh zločinov dolžili druge ljudi. V resnici je Miljković napisal mnogo zanimivih podatkov v svojem pismu, zlasti pa je točno popisal, kako je bil izvršen zločin nad trgovcem Stankovićem. Miljkovićevi podatki se v glavnem ujemajo s tem, kar je doslej ugotovila policija. Točno ni samo to, kako sta si z Markovićem denar razdelila. Zlasti so zanimive Miljkovićeve nevedbe, kaj pa je v raznih podjetjih vse pomagalo. Sodeč po obširnosti pisma sklepajo, da je imel Miljković dovolj časa, da ga je moral napovedati v smeri, kje se naj bi skrival.

Miljković pravi, da si bo moral vzeti življenje, če se mu ne bo posrečilo pobegniti. Razen tega sumi policija, da je Miljković napisal še eno pismo nekemu svojem znanu v Beogradu.

Največji korupcijski proces pred sodiščem.

Pred beograjskim okrožnim sodiščem se je pričel senzacionalen proces, ki obravnava eno največjih korupcijskih afer, kar jih je bilo v jug. državi. Na obtožni klopi so bivši uradniki finančnega ministrstva Milena Berić, bivši svetnik ministrstva Petar Borisavljević in bivši načelnik ministrstva Slobodan Djaković. Obtoženi so, da so oškodovali državo za nad 60 milijonov dinarjev. Z raznimi manipulacijami so omogočili znani tržnici Standard Oil Company uvoz 20 milijonov kilogramov nafte brez carine oziroma po skrajno nizki ceni. Berićeva je kot inženirka ministrstva izdajala odloke za uvoz nafte brez carine oziroma po znatno nižji ceni, kakor pa je bila predpisana. Te manipulacije so trajale več let, zaradi česar je dosegla višina škode za državo tako ogromno vsoto. Za razpravo vlada naravno ogromno zanimanje in je dvorana nabito polna.

Strela ubita kmeta.

Pri Melencih v Banatu je strela ubila kmeta Savo Toškova, star 29 let. Ko se je vračal s polja, ga je zadel vihar, pred katerim se je zatekel pod streho občinske hiše. Tamkaj je že stal neki mož, kateremu se ni zgodilo nič hudega, Toškova pa je strela ubila.

Grozen samomor.

V Siraču v savski banovini se je delavec Janko Mandović spri s svojo ženo. V jezi si je v ustih zapalil dinamično potroko, ki mu je raznesla glavo.

NEMŠKI BEGUNCI V
FRANCIJO

Na seji francoskega ministrstva za sveto v Parizu so prošle dni obravnavali vprašanje političnih begunciev, ki so pribežali iz Nemčije na franc. gostoljubna tla. Ugotovili so, da znaša število žrtv Hitlerjevega režima, ki so se zatele v Francijo, okoli 30.000 duš. Še sedaj prihajajo iz Nemčije begunci, katerih število se poveča vsak dan za povprečno 70 oseb. Ministrski svet je sklenil, da pojde žrtvam Hitlerjeve politične nestrpnosti na roko. V Franciji skrbi za begunce iz Nemčije poseben odbor, katerega podpira francoska vlada iz državne blagajne.

ONIM, KI POŠILJAJO DENAR
V DOMOVINO,

naznanjamo, da je mogoče poslati vsoto do sto dolarjev brez vsake izjave, v kako svrhu je denar namenjen. Tozadevna odredba je bila dne 17. marca odpravljen. Kdor hoče poslati več kot sto dolarjev, naj podpiše spodnjo izjavo in naj nam jo pošlje z denarno pošiljateljico.

DECLARATION FOR MONEY ORDER

I herewith declare that Money Order No. _____ is sent by me for the purpose of _____

and is not intended for the purpose of speculation, placing savings or making investment in a foreign country. I certify that this transaction in no way contravenes the act of March 9th, 1933, the executive order of March 10th, 1933 or any regulation issued thereunder.

(Purchaser's Signature)

(Date)

MI BOMO TOČNO IN HITRO IZVRŠILI VSAKO POŠILJATEV
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
200 WEST 12th STREET, NEW YORK, N. Y.

PRESELJEVANJE RUSOV NA RUSKI
ZEMLJI

V zgodovini nove dobe nima primere umetno preseljevanje prebivalstva, kakor ga vidimo v Rusiji, ker se hoče sovjetska vlada glede na morebitno vojno že zdaj zavarovati proti notranjemu sovražniku na mejah, v industrijskih krajih in v velikih mestih. Vse obmejne kraje, sedeži jeklar in tovarn za strelivo, kakor tudi politično važna mesta, se otrsajo vseh elementov, ki bi se utegnili v primeru vojne pridružiti sovražniku. Milijone prebivalcev poedinih krajev sistematično in temeljito preiskujejo in vse nezaželjene brezobzirno odstranijo. Ti ukrepi se opirajo na nedavno odredbo sovjetske vlade glede razpredelave prebivalstva po poedinih krajinah oziroma glede potnih listov.

Prvotno so vsi mislili, da hoče sovjetska vlada s tem dekretom odstraniti iz velikih mest prebivalce, ki so v njih prav za prav odveč. V začetku so res izdajali potne liste samo v Moskvi, Leningradu in Harkovu, potem se je pa revizija polagoma raztegnila tudi na mnoga druga mesta. Incidenzi niso mogli razumeti pravega pomena teh ukrepov. Kmalu se je pa pokazalo, da gre v prvi vrsti za obrambo države in da obsegajo ukrepi tudi vse vojaško važne kraje v Rusiji. Svet ljudskih komisarjev je s posebnim dekretom odredil revizijo prebivalstva posebno v vojaško važnih krajih.

Predno dobe ljudje potne liste, ugotovi posebna komisija točno vse podatke iz njihove preteklosti. Kdor ne ustreza komisiji v političnem pogledu, ne dobi potnega lista in mora svoje bivalične zapustiti v 10 dneh. Bivši plemiči, duhovniki, trgovci, veleposelniki itd. v takih krajih sploh ne dobe potnih listov in torej nimajo v njih domovinske pravice. V drugih krajih sovjetske Rusije se pa izdajajo potni listi brez vsakih omejitev in so samo osebne legitimacije.

Odredba o potnih listih je izšla 28. aprila in njenega pomena v začetku tudi večina diplomatskih zastopnikov v Moskvi ni razumela. Šele pozneje so v vladnih krogih povedali, da gre za zaščito države. Kako daleč naj služi to čiščenje, baš zaščiti državo, nam priča pregled krajin, ki so mu podvržene. Gre v prvi vrsti na vzhodni meji za 100 km širok pas, od koder spravijo nezaželjene elemente, da bo ta del Rusije bolj izoliran proti evropskemu vplivu. Na Daljnem vzhodu hočejo izčistiti vsa sela in srednja mesta. Vladivostok, Harbin, Blagovščensk, Nikolajevsk itd. Enako hočejo odstraniti nezaželjene elemente tudi iz vseh važnih industrijskih krajev, zlasti onih, kjer izdelujejo strelivo in jeklo, kajti ti kraji bi igrali v vojni posebno važno vlogo. Tu prihajajo v poštev Magnitogorsk, Čeljabinsk, Stalingrad, Kuzneck,

Perm in Dnjepropetrovsk. Enaka usoda zadene tudi nezaželjene prebivalce onih krajev, kjer pridobivajo nafto, v prvi vrsti torej mesto Baku, Za Moskvjo, Leningradom in Harkovim pridejo na vrsto Odesa, Kijev, Minsk, Rostov, Gorki (Nižnji Novgorod) itd. V Moskvi in Leningradu spada v območje čiščenja tudi okolica 100 km naokrog.

Izgon pomeni seveda za mnoge ljudi najhujši udarec. Ljudje, ki so si na vse načine prizadevali prilagoditi se novim razmeram, in ki je bila njihova preteklost skoraj že pozabljena, so postali nenkrat zopet razredni sovražniki in vlada jih je postavila pred problem, kako ustvariti si novo eksistenco. Že sama pripadnost k rodbini takega razrednega sovražnika zadostuje, da mora človek zapustiti svoj dom. Za izgon zadostuje tudi, če je bil človek trgovec pred 8 ali 10 leti, ko je bil v Rusiji še dovoljena privatna trgovina. Vlada pa pravi, da so ti ukrepi tako važni, da interesi poedincev sploh ne prihajajo v poštev, ker gre za načela razredne borbe.

SVETOVNA GOSPODARSKA
KRIZA PRED 60 LETI

Med krizami 19. stoletja spada kriza iz leta 1873 gotovo med največje. Sprožil jo je polom na dunajski borzi. Iz Avstrije se je kmalu razširila preko Italije, Rusije, Nemčije, Belgije, Anglije in Nizozemske v Ameriko in Avstralijo. Kot sedanja kriza je tudi ona minulega stoletja imela za povod veliko vojno. Nemčija je tedaj sprejela od Francije znatno vojno odškodnino v zlatu in to ji je pomagalo do naglega gospodarskega razvoja. Od leta 1870 do 1873 je bilo v Nemčiji ustanovljenih 958 delniških družb. Z novimi delnicami (akcijami) se je pričela na borzah divja spekulacija, ki se je končno zrušila v maju 1873 na znameniti "črni petek". Polomu na borzi je sledil polom bank, industrijskih družb in trgovskih trdk. potem pa je prišla huda brezposelnost. Krizi je sledila dolga doba gospodarskega zastajanja.

Zanimivo je, da je bila tudi tedaj kot danes od krize najmanj prizadeta Francija, čeprav se je komaj opomogla od izgubljene vojne. V glavnem pa se lahko reče, da je doba svobodnega ali takozvanega kapitalističnega gospodarstva ena sama dolga vrsta gospodarskega zastajanja in gospodarskega propada, nastala in ne gotova. Neoporečeno je, da je današnja gospodarska kriza najsplošnejša in najhujša od vseh dosedanjih in ker ni izgleda na izboljšanje, ni izključeno, da dovede do novega gospodarskega reda, o katerem se mnogo govori in piše.

TUDI "PISATELJ"

V Berlinu so odkrili škandalno afero, katere osrednja postava je Frank Arnau, s pravim imenom Henrik Schmitt. Schmitt je rodom Dunajčan, a živi že dolgo v Berlinu. Pridobil si je kar troje državljanstev, madžarsko, čehoslovaško in prusko. Po vojni je spravljen možakar na trg dve drami. Prva ima naslov "Rdeči peklen na Madžarskem". Druga "grof Tisza". Natisnil je tudi nekaj kriminalnih romanov.

Kakor pa se je zdaj izkazalo, Schmitt sploh ni nikoli pisatelj, ampak je samo uganjal kupčije z avtomobilskimi predmeti. Postrani je tu in tam zalezel kakšno ubogo pisateljico par, ki mu je za majhen denar ponudil v nakup svoje delo, katero je potem slepar objavil pod svojim imenom. Schmitta dolžijo mnogih izsiljevanj, s katerimi je ogoljufal tudi avtomobilke trvdke. Sleparja so hoteli prijeti že pred dvema mesecema, pa je pobegnil v Španijo. Zdej pa se je vrnil v svojo berlinsko vilo, kjer ga je dosegla roka pravice. Sleparjev značaj oveljuje tudi dejstvo, da je pred časom ugrabil hčer predsednika Gladstonske družbe v Berlinu in se s njo v tujini oženil.

Peter Zgaga

— Papa, zakaj ima rak tako izbuljene oči?
— No, nič se ne čudi, saj ste se v šoli učili, da zleže njegova samica na leto nad en milijon jajčec.

— Profesor piše odpuščen službo izpričevalo.
— Zelo mi je žal, toda v izpričevalo vam moram napisati, da ste bili odpuščen zaradi velike nesnage.

— Gospod profesor, ali bi mi mogli napisati to po latinsko?

— Gost: — Obžalujem, da nisem jedel pri vas že pred osmimi dnevi.

— Restavratore: — Zelo me veseli, da ste tako zadovoljni.
— Mislim zavoljo te ribe, ki je bila takrat gotovo še sveža.

— Gospod doktor, prosim, dajte mi kakšno sredstvo proti smrčanju.

— Nu, kaj smrčite tako mučno?

— Pa še kako! Tako, da se sam zbudim zaradi tega!

— Nu, potem pa pojdite v drugo sobo spat!

— Kaj pravite o tej sliki, ki sem jo pravkar naslikal?

— Pozna se ji dobra tehnika.

— To je vse, kar lahko rečeta o nji? Prodal sem jo za 1000 dolarjev.

— To je umetnost.

— Stara devica je rekla:

— Večkrat so me vprašali, ali bi se nerada poročila.

— Kdo te je vprašal?

— Oče in mati.

— Gospod profesor, zakaj prav za prav potrebujete tri naočnike?

— Da, prav tri, dragi prijatelj, prve zato, da gledam na daleč, druge zato, da vidim od blizu in tretje, da lahko obojne poiščem.

— Ženska je redkokdaj tako stara kot je v resnici.

— Ko ji je sedemnaest let, je običajno starejša. Ko doseže petindvajseto leto, je po letih znatno mlajša.

— Ženska se smeje, da bi zakrila solzo, in joku, da bi svet ne opazil njene radosti.

— Tri stvari so na svetu, ki razvesele moško srce: — Vino, ženska in petje.

— Lepo petje mi je drago, toda zdaj se mi, da bi se brez petja dalo prestat.

— Če bi mi pa kdo dal na izbiro žensko in vino, ne vem, za kaj bi se odločil. V tem slučaju bi igrala starost poglavito vlogo.

— Za staro žensko in za mlado vino bi ne bil posebno nagnjen. Med mlado žensko in starim vinom bi bila pa težka izbira.

— Po dolgih letih sta se srečala prijatelja:

— Kaj pa je s teboj, saj si vendar še ves siv.

— Slabi časi, slabi časi.

— Ali imaš toliko skrbi?

— Ne, ampak denarja nimam, da bi si dal lase pobarvati.

— Ženska se lahko dvajsetkrat poroči iz ljubezni, pa ji še vedno ljubezni manjka.

— K rojaku je prišla sosedin in se mu pritoževala, da ji je rekla njegova žena, da je — neuma gos.

— Oh, ženske, ženske — vse ste enake — jo je potolažil rojak.

— Če bo razorožitvena konferenca uspešna, pravijo, da bo začela militarnost trda prest. Toda obupati jim zaenkrat še ne bo treba.

— Na Kitajskem in Japonskem jih bodo z veseljem sprejeli ter jim bodo dali dosti dela in zaslužka.

— Pa tudi v Franciji, Italiji, Nemčiji in državah Male antante bodo težko brez njih.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

VIDIN VODOMEC

Tri pomladi so bile že minile, Vida je nehotela šla za njim preko trat, posejanih z najlepšimi pomladnimi rožami, in čez jase, koder so se pasle krotke srne. Ptiči so žvržoleli po prostranem gozdu, da je bila Vida vesela kakor še nikoli.

Čudni ptič je sedel na ploščato, s svežim mahom prepreženo skalo. "Cip-cip-cip," je zazvžgal presunljivo, da se je Vida skoraj prestrašila. Pod skalo je zašumelo listje. Naenkrat se je prikazal iz majhne votline siv jež in za njim okrogla ježvka. Na hrbtu jima je bil na visoko bodico pripet lep šopek kurjice, kakršnih Vida še ni bila videla. Cvetje jim je bilo snežno belo, sredi cvetja pa se smehljala krana, tako lepa krona, da niti zlata ne more biti lepša.

Jež in ježvka sta popraskala Vida z drobnimi krempljčki po nogi in sta prijazno cvčila. Vida pač ni mogla biti neuljudna, pa je sprejela ponujeno šopko. Ptič se ji je že spet priklanjal in je gostolel čudno pesem, ki je pa Vida ni prav nič razumela. Samo to je vedela, da jo je ptič obdaroval s tema šopkoma, ker ga je bila onkraj Save pogostila z medenim kolačkom.

Hotela se mu je zahvaliti, a ptič se je že dvignil in letel počasi skozi goščavo. Vida je šla za njim in se je vsa zamaknila v prekrasne kurjice. Samo enkrat se je ozrla nazaj in je videla, da gre za njo velika truma srn in srnic.

Posmejala se jim je prijazno in jim pomignila. Srne so se ustavile in so gledale za njo tako dolgo, dokler ni stopila na čudežno brv. Se sama ni vedela, kako je prišla čez Savo. Spet je stala pod vrbo in čudni ptič je še pikal iz kolačka rozinec in med. Samo brvi ni bilo več napete čez Savo; v roki je držala šopka kurjice, ki so se ji zdaj zdele še lepše.

"Cip-cip-cip," je zazvžgal čudni ptič in je zletel z vrbe. Sedel je vidi na ramo in jo je prav nalahko trikrat piknil v lice. Potem pa se je dvignil in zletel ob Savi nazvzgor, letel, letel, dokler ni izginil daleč gori za ovinkom.

Nikoli ne bi bila Vida zvedela, kako je ime ptiču, ki ji je poklonil čudežne kurjice. Nikoli, da se ji ni nekoč prikazal v sanjah. Takrat pa je ptič govoril lepše kakor vsak človek.

"Vedomec sem," ji je pravil, "vedomec, ki živi tristo let in je en sam na vsi Savi. Lahko delam vse, kar hočem, in dosežem vse, kar hočem. Dala si mi medeni kolaček, da sem pikal iz njega rozinec. Zato pa sem tvoj prijatelj in te ne pozabim nikoli. Spomladi pa se zopet vidiva."

"Cip-cip," je zagostolel tako glasno, da se je Vida prebudila in se veselo zasmejala. Zakaj tam na okonu so še vedno stale kurjice, ki jih je bila snela z ježevih in ježvkinih bodic in ki menda ne bodo zvenele nikoli v Vidinem srečanju. Rojenice so ji prerokovale tako. Rojenice se pa ne zlažejo nikoli in govorijo samo resnico, kakor so jo

napovedale tudi vam. Samo žal, da pri vas ta resnica ni tako lepa in vesela kakor pri Vidi. A kaj hočemo, prijateljski? Boga zahvalimo, da je vsaj tako in nič drugače.

KAKŠN PARK V AFRIKI

V Port Elizabethu ob južnem koncu Afrike je čuden park. Po njegovi bujnosti, urejenosti in krajoti bi smatral, da si ga je izbral kakšen kralj diamantov za okoliško svojemu skritemu gradu. Toda nad vrati stoji napis: "Snake Park" — Kačji park. V resnici je ta bujni kos zemlje zavetišče in gojišče najbolj strupenih in nevarnih afriških kač, ki jih zbira čudaški ljubitelj, ravnatelj Fitzsimons, kakor se v Evropi zbirajo starine, pipe in palice.

Na širokem ovalu, ki ga loči jarek od obiskovalcev, ležijo metrsko dolgi plazilci drug poleg drugega, plavajo, se zvijajo in gomazijo. Človek, ki nima posebno utrjenih živcev, naj ne hodi sem prodajati žijal, želedec ne bi mu prenesel. A niti najkrepkejšega moža bi menda ne pripravil do tega, da bi se podal v to jama strupa in smrti. In vendar se je primerila ta stvar pred nedavnim — samo da junaki niso bili kakšni krepki možje, temveč otroci...

Nekoga popoldneva so stopili k ravnatelju Fitzsimonsu trije dečki. Vsak je imel nekaj zavitega v črniški papir. Vprašali so ga, dali kupuje kače. Ko je pritrdil, so razvili svoje papirje — in iz teh so zasikale tri "mambe", najstrašnejše in najbolj strupene kače črne celine. Fitzsimons je že vse svoje življenje navajen na kače, a vendar je stopil korak nazaj in šele ko si je nataknil debele osnjene rokavice, je zgrabil strupenjače in jih vrzel z enim mahom med ostale strupenjače.

Drugi dan so prišli isti trije dečki in prinesli pet mamb, tretji dan 4, nekega dne celo 7. Ravnatelj je bil navdušen nad pridnostjo in pogumom teh mladev, plačeval jih je bogato, dal jih je fotografirati in je fotografijo s primernim tekstom poslal v liste. Dežela se je divila hrabrosti svoje naraščaja. Dokler ni Fitzsimons črni služabnik neke noči odkril nekaj nepričakovane.

V parku je bil zaslišal neke stopinje. Priplazil se je bližje in je prispl baš v trenutku, ko so tri postave s časopisnim papirjem v roki preskočile jarek in začele loviti na ovalu z golimi rokami mambe — da bi jih drugi dan prodali Fitzsimonsu kot plen iz pragozda. To odkritje je zbudilo silovito senzacijo po deželi, ljudje in časniki so nekaj dni govorili samo o trojici premetenih tatičev. Toda teža njih:

KRIK PO SVOBODI GRIZE ŽELEZO IN HRAST

Romanopisavi vseh časov so kaj radi opisovali načine bega iz jetnišnice, ker ta ima pisatelj vedno dosti gradiva. Vendar pa do danes še nihče ni "izpustil" svojega junaka na svobodo s tem, da je ta z lastnimi zobmi zgrizel zamrežno okno svoje celice.

Pred dobrimi 20 leti je neki jetnik na Tübingnem v Nemčiji pobegnil na tak način. Bila je to stara stavba in mesto železnih, so imeli vzdane križe v oknih iz močnega hrastovega lesa, ki so se zdeli močnejši kot železni. Toda krik po svobodi je močnejši kot pa des, četudi tako soliden, kot je hrast, in po trimesečnem trudu je mrežo pregrizel ter pobegnil. Po treh tednih svobode so ga zopet sprejeli. Zobe je imel skoro čisto izbrušene in ostala je komaj sled za njimi, dasiravno je bil še mlad fant.

Bolj pogosto se pripeti, da se jetniki skušajo osvoboditi s tem, da izkopljejo podzemeljski rov.

Marsikateri pa se je tudi rešil že s tem, da se je dal zapreti v zaboj, da celo v mrtvaško rakev. Ameriški ropar Bill Carlesli, ki je obsojen v dosmrtno ječo, si je z dostojnim vedenjem pridobil zupanje predstojnikov ni bil že po kratkem času dodeljen krojaški delavnici. Tu je moral po dokončanem delu tudi delavnico pospravljati. Po nekaj tednih je priliko porabil ter se neopažen skril v velik zaboj, poln novoizdelanih srajc. Nikomur ni prišlo na misel drugo jutro, da bi se enkrat pregledal vsebino zaboja, zabili so ga in odpeljali. Pet dni je težal skličen in niti ganiti se ni mogel. Končno se mu je zdelo, da je zaboj dospel na svoj cilj. Vrgel so ka z voza in nekdo je kmalu pričel trgati pokrov. Carlesli se ni ganil, ko pa je pokrov zaboja padel na tla, je vrzel srajce vstran, presenečenega trgovca pograbil za vrat in ga vlekel v prodajalno, kjer ga je privezal k stebri. Nikjer ni bilo nobenega človeka; trgovci pa od samega presenečenja in strahu ni mogel klicati na pomoč. Carlesli si je izbral novo obleko ter izpustil blagajno, nato pa izginil. Nikoli ga niso več našli.

Devet kazencev neke jetnišnice si je vzelo za vzor grofa Monte Christa. 20 tednov so kopali rov, pri tem pa se uračunali in še nadaljnjih pet tednov rabili predno so prišli do odvodnega kanala, ki je imel širjavo, da bi se normalno slok človek s težavo prerinil skozi. Prvi, ki se je spustil po kanalu, je na neki krivulji običal in deset minut je potreboval predno se je rešil. Pol ure pozneje je bil na svobodi. Sledilo mu je drugih sedem tovarišev, osmi pa je bil nekoliko preobiten, običal je v eevi in tam umrl grozovite smrti.

greha ni obstala pred začudenjem nad njih pogumom, ki se je drznil v temni noči s samim časopisnim papirjem v roki loviti strupene mambe...

ZAKAJ SE KITAJCI NE MOREJO BRANITI

Kitajci, 420 milijonski narod, so kaj čudni ljudje. Včasih tako visoko kulturno ljudstvo je zdaj na zelo nizki stopnji kulture. Ozemlje, ki ga zasedajo Japonci skoro brez odpora, ljudstvu ne daje zadosti življenjskih potrebščin, da bi lahko dalo ne samo za Kitajce, ampak tudi za druge narode mnogo živl. Krivda je v tem, da je danes v 20. stoletju Kitajska še vedno dežela brez strojev. Res jo tarejo naravne nevarnosti, kot poplave, no-tresi, neuspele setve, res je, da na Kitajskem včasih zavladala lakota v vsej svoji grozi in da marsikaj doprinesejo k socialni stiski številni ropi; vendar je vzrok v tem, da je Kitajska brez strojev, da je Kitajska še vedno le primitivna dežela.

V okolici glavnih mest so še stroji; kakor hitro pa človek stopi malo bolj v notranjost dežele, vidi, da tu vlada še tista preprosta, ki je tako značilna za primitivne narode.

Tako na primer v notranjsini Kitajske ne poznajo avtomobila. Ljudje vse prenesajo in znosijo kot nosači na dolgih, elastičnih drogih, ki so na koncih okrepjeni z železom. Na te droge navežejo cele kupa slame, da se človek mora čuditi, kako to narede in kako nosijo. Na drogih prenašajo pohištvo, sede-olja (na vsakem koncu droga enega), cele skladišnice drva itd. Ker so drogi elastični in se zibljejo, so nosači nekako prisljeni hitro hoditi in skoro tečejo. Ob vogalih so nekaka počvališča, kjer nosači počivajo, pije čaj, jedo melone, se smejejo in pojo. Ko delavci izvrše svoje delo, si seveda pomagajo, da počivajo včasih prav dolgo in vse zaidejo ali pa zapijo, kar so zaslužili. Če bi prišel mesto teh to-vorni avto, bi bili ti tisoči lačni — brezposelni. Če bi vsi ti ljudje obdelovali zemljo, ki bogato rodi, bi na Kitajskem ne bilo tako kmalu take stiske kot je včasih. Tako pa vsak v glavnem pride la-le, kar rabi. Sicer je pa Kitajce dovoljen z neverjetno majhno količino.

Če pogledamo že mesto, moramo reči, da tudi tu ni strojev. Seveda v večjih mestih so že, navadno pa ne. Mesto ima navadno štiri ulice in tu se vrši vsa kupčija. Tu so pekarije, lončarne, tiskarne (seveda ročne), trgovine za vse. Za trgovca ni potrebno drugega kot stojalo in kosara na njem. V kosaro polži svoje blago in je vsakemu na ogled in si kupi, kar pozebi. En dolar za-dostuje, da otvori podjetje. Pekar-peče na ulici in na ulici prodaja. Se-veda opravi vse to en sam človek. Pomočniki so nepotrebni. Če je tre-ba kaj kam nesti, pogleda trgovce-na cesto in takoj pride nosač in nese skoro zastoj kamor kdo ho-če. Trgovina ne pozna avtomatič-ne blagajne, tu ni telefona, ne pi-salnega stroja. Kar je treba naredi-ti, se naredi z rokami.

Na cesti stoji slikar in tudi na cesti poslika hišo. Svoje ropotije sploh ne nese v hišo. — Tudi vodo-voda ne poznajo. Saj so vodonosci, ki prodajajo vodo od hiše do hiše. — Prav tak nosi brivec svoje o-rodje od vogala do vogala in obri-je in ostrže človeka kar sredi uli-ce. Rabi le nož in gorko vodo. — Sredi ceste meljejo ženske žito v moko, zraven se love otroci, delav-ci čakajo, jedo in pije, če imajo. — Vse je cesta, tu je življenje. Tako preproste dežele si človek skoro misliti ne bi mogel. — Zato pa tu-di nič čudnega ni, če Japonci tako zlahka opravljajo s Kitajci, ki so prišli iz notranjsine in jim je vse novo. Kitajska je zares dežela brez stroja.

20 AEROPLANOV DOBI VATIKAN

Kakor je mnogim znano, katoliški misijonarji ne razlagajo paga-nom samo verskih resnic, temveč jim pomagajo tudi z šolami, bol-nišnicami, sirotišnicami itd. Misi-jonski delokrog obsega neredko tež-ko dostopne kraje in posebno v slučaju nesladnih hudih bolezi in gladu je pomoč prisadetim zelo o-težkočena. V svrhu hitrega prevoza bolnikov, zdravnikov, zdravil in življenjskih potrebščin hoče sv. Obe nakupiti za katoliško misijon-sko delo 20 aeroplanov, ki bodo pre-važeni s vsem potrebnim.

HRANA JE VAŽNEJŠA OD STANOVANJA

Londonski sociolog dr. M. Go-nigle je poročal te dni o senzacio-nalnih posledkih velikopoteznega eksperimenta, kakršni so v tej znanstveni stroki iz različnih vzro-kov precej redki, a tudi le redko-kdaj znanstveno povsem neoporečni. Šlo je za vprašanje, da-li vpliv-ajo na dobrobit velike človeške skupine bolj stanovanjske ali pre-hranjevalne razmere.

Objekt preiskave je bilo prebi-valstvo cele mestne ubožne četrti, enega t a k o zvanih londonskih "slumbor", ki je živela do leta 1919. celotno v najbolj nehygieni-čnih stanovanjskih razmerah. Tega leta so se odločili, da ta slum po-drejo in preselijo vse njegove pre-bivalce v novo mestno četrt z vzor-nimi stanovanjskimi prilikami. — Priprave za to preselitev so trajale osem let, do l. 1927, a stara četrt je bila prevelika, da bi se mogli do tega roka preseliti vsi prebivalci iz-nje v nov predel. Tako se je pre-selilo do tedaj samo 710 oseb, osta-lih 1298 oseb pa je še polnih pet let živelo v prejšnjih nezdruhih o-koliščinah. Vsa ta leta je dr. M. G. G. zbiral podatke o umrljivo-sti in rojstvih v stari in novi čet-rti, za primerjavo pa je zasledoval še ustrezajoče podatke iz večje ol-čine (Stockton-on-Tees), ki šteje 70.000 duš in leži v neposredni bli-žini novega modernega in zdrave-ga predela, ter podatke za vso Anglesko. Slika, ki jo je dobil na podlagi števil, je sledeča:

V prvem petletju do l. 1927, je znašalo število umrljivosti za vso Anglesko (na tisoč oseb) 10.48 oz. 10.30, v Stocktonu 12.32 oz. 12.07, v starem nehygieničnem slumu 26.10 in 22.78, v novi zdravi četrti pa skoraj 50 odstotkov več nego v sta-rem slumu! V drugem petletju (1927.—1932.) so števila umrlji-vosti v vseh kontrolnih skupinah (Angleska, Stockton, slum) padla, v novi četrti pa so naraščala in do-segla 33.55! Pri tem je bilo treba ugotoviti, da rastoči umrljivosti v novi četrti nikakor ni bila kriva morda povečana umrljivost do-jenčkov, kajti dejansko je bila v novi koloniji celo manjša nego v stari koloniji in tudi število poro-dov je bilo večje.

S tem je bilo dokazano, da je sa-mo prehrana dovedla do teh čud-nih razlik med stari in novim naseljem in da je bila vsekakor močnejši činitelj nego stanovanjsko preseljeno prebivalstvo pri enakih dohodkih zadovoljiti s slabšo hra-no, ker je moralo več izdati za na-jemnino. Njegovi hrani so pri-manjkovali zlasti proteini v podobih mesa in mlečnih izdelkov, tem več pa je vsebovalo ogljikovih hidra-tov in manjvrednih maščob ter olj. Ljudje v stari koloniji so bili za-radi manjših najemnin v tem ozi-ru na boljšem.

Ravnatelj je že razmišljal, da bi odtrgal stroške za polonijne sto-le avtorju od tautijem in igralcem od plač, pa si je premislil in je to-žil težkega in vselega gledalec. Sodišče je pa dalo prav gledalec. Bilo je imenja, da se ni smejal nalašč, saj je znano, da se gledalci včasih tudi pri najboljši volji ne smejejo; stol pa tudi ni mogel biti prvovrsten, če se je polomil. Končno je pa napravil veseli gle-dalec gledališčni v farsu veliko re-klamo. Gledališče je zdaj vsak dan polno, ker hočejo vsi videti farsu in njenega avtorja.

Poziv!

Izdajanje lista je v svezu

z velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi ala-

bih razmer tako priz-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

OD SMEHA POLOMLJENI

STOLI

Smeha ljudje naše dobe ne po-znajo mnogo. Pogrešamo ga po-sebno pri nas, ker humorja še da-leč ne poznamo v toliki meri, ka-kor drugi narodi. Ker pa smeh pri nas in z veseljem sprejmejo vse, čemur se lahko od srca na-smejejo. Pri nas se še nobeno gle-dališče od smeha ni podrla, pač pa je v Parizu neki gledalec polomil pri farsu tri stole, tako se je kro-hotal.

Francoski listi poročajo, da je sedel v gledališču neki Breteuil, ki se je med predstavo tako kro-gledališki ravnatelj, ki je povabil Veseli gledalec se je zavatil po-tleh, obenem z njim sta pa padla tudi dva njegova soseda. Občin-stvo se je seveda krohotalo nad tem prizorom še bolj, kakor nad prizori na odru. Ni se pa smejal gledališki ravnatelj, ki je povabil vselega gledalca k sebi s pisarno in ga vprašal, kdo bo plačal po-lomljene stole. Breteuil je odgovo-ril, da jih on ne bo plačal, ker on ne more za to, če je farsa tako smešna, on tako težak, stoli v glé-dališču pa tako slabi, da se pod ljudmi polomijo.

Ravnatelj je že razmišljal, da bi odtrgal stroške za polonijne sto-le avtorju od tautijem in igralcem od plač, pa si je premislil in je to-žil težkega in vselega gledalec. Sodišče je pa dalo prav gledalec. Bilo je imenja, da se ni smejal nalašč, saj je znano, da se gledalci včasih tudi pri najboljši volji ne smejejo; stol pa tudi ni mogel biti prvovrsten, če se je polomil. Končno je pa napravil veseli gle-dalec gledališčni v farsu veliko re-klamo. Gledališče je zdaj vsak dan polno, ker hočejo vsi videti farsu in njenega avtorja.

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

Udobno Hitro Poceni

Lahko danes potuje vsakdo, kdor je dobil potrebna navodila od večjega zastopnika. Da ne boste imeli na potovanju nobenih zaprek, pišite za brezplačna pojasnila na —

Slovenic Publishing Co.
TRAVEL BUREAU
New York, N. Y. 216 W. 18th St.

Vsakovrstne KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISE ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

POPOLEN CENIK JE PRIROČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN

DEDŠČINA

ROMAN
IZ
ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

46

— Veš kaj, to bi mi morala povedati bolj prizanesljivo, kajti to je za mene uničevalno. Izbrati bi mi morala svaka, ki bi ga mogel imeti rad.

Jolanda gleda za dimom svoje cigarete.

— Ali se boš tudi ti pri izbiri svoje neveste oziral na to, ako bi jo tudi jaz rada imela?

Egon se zasmije.

— Nič se ne boj; kdo bo vendar tako nemodern, da bi se ženil.

Jolanda skomigne z rameni.

— Vi moški imate dobro, česar si niste zaslužili. Toda tako-le okoli petdesetih evrov prime hrepenenje po spremljevalki izvljenja, ki zna tudi streči, ko pridejo nadloge. Ako zatem ženi zrastejo rogov, se pritožujete sicer proti svetu, toda slednjič je to vendar zadoščeno pravici.

— No, za to je še vedno precej časa! Toda povej, ali v resnici resno misliš poročiti se s tem neznanim in ponosnim dr. Bern- dom?

— Da! Nasprotja se pač privlačijo.

— Kdaj bo tedaj udarilo?

Jolanda vzdihne.

— Žalno leto po starem očetu mora vendar biti prej kon- čeno.

— Potem pa imam še dovolj časa, da premagam svoje nasprot- stvo in se poskušam privaditi na to misel.

— Napravi to, Egon; jaz pa ti obljubim, da se bom v enakem slu- slušaju tudi ozirala.

— Tega ne bo treba; toda ali mi moreš pomagati s kakim de- narjem?

— Toda Egon, kaj pa vendar delaš s tolikim denarjem?

— Toliko denarja? Moram se smejeti. Papa me drži strašno kratko; med mama poveda, papa je stiskal, kajti tudi mami da- je tako malo, da mi ne more pomagati, kakor bi hotela. In zato sem vedno suh.

— Tudi jaz sem iz istega izviroka. Veš, zavidam Evo Marijo, ker že more razpolagati s svojo dedščino.

— Jaz pa zavidam Henrika!

— O, tega ti pač ni treba zavidati, kajti papa ga drži še bolj trdo kot nas, ker je njegov varuh. Povem ti, da se Henrik ne mo- re prav nič smejeti. Papa je nasproti njemu naravnost grozen. Vča- sih se mi že kar smili.

— Zakaj pa naj bi mu bila v vsakem oziru usoda naklonjena?

— Pozneje bo, mogoče po svoji volji denar razmetavati, mi pa bomo vedno odvisni od papana. Naravnost nesramno je, da si mora ma- ma, ki je v resnici dedinja in ima denar, dovoljevati, da ji papa plačuje par grošev.

Jolanda skomigne z rameni.

— Žalibož, da vidi mama v papanu še vedno svoj ideal, mi pa moramo spregledovati.

— Torej, zares imaš nikakega denarja, Jolanda?

— Žalibož, da ne in če bi ga tudi imela, ga ti ne bi dobil. Saj ga vendar dobiš vedno več kot jaz.

— Kaj veš, koliko volja življenja! Ti sedi doma in ne potre- buješ nobenega denarja.

— Ti pa veš! Če se hočem lepo in elegantno obleči, moram po- rabiti ves svoj denar, kajti kar mi mama po papanovem naročilu izbere, ni mogoče nositi in tako moram modistinj vedno skrivaj še doplačati. Imaš prav, papa je velik stiskal.

— To je naravnost grozno! Vseposvoda te zavidajo, da si vnuk Junija Rodenberga, pa se moraš vedno kisto držati, ker papa no- če dati, mama pa nima poguma, da bi kaj zahtevala, da bi mogla svojim otrokom pomagati. V resnici ne vem, kaj naj storim; za- dolžil sem se in dolž moram brezposojno plačati in mama tudi pravi, da nima denarja. Papa pa bi si rajši pustil zvrtati hukno v koleno, kot pa da bi izven časa dal kak denar od sebe. Kaj misliš, ko bi enkrat poskusil pri Evi Mariji?

Jolanda se glasno zasmije.

— Rada bi videla, kak obraz bo napravila.

— Mogoče ravno tako prijaznega kot ti. Saj slednjič ni tako slaba.

— Torej poskusil!

— Saj tudi bom.

Njun pogovor sta zmotila oče in dr. Bernd, ki sta prišla v salon.

Egon se je trudil biti z dr. Berndom malo prijaznejši, kate- remu se je skušal pohvaliti z dijaškimi izkušnjami. Zelo je bil pono- sen na dijaško društvo, h kateremu je spadal nekoč dr. Bernd. To- da Ralf se temu samo smeje in pravi mirno:

— Meni je bilo vedno učenje poglavitna stvar, gospod Mer- tens.

— Norec! — si misli Egon in se ozre na sestro, kot bi ji hotel reči: — Nekaj depega si si izbrala. Samo čudi se, kako da mu nje- gov oče izkazuje tako veliko naklonjenost. Ko je bil pozneje zopet nekaj časa sam z Jolando, jo vpraša:

— Povej mi, ali veš papa, da si si tega dr. Bernd izbrala za svojega bodočega moža?

Jolanda prikimava.

— Seveda mu tega prav nič ne prikrivam.

— Potem se pa samo čudim, da je proti njemu tako prijazen.

— O, prosim, papa je popolnoma zadovoljen z mojo izbiro, kajti dr. Bernd zelo visoko ceni in ga imenuje ženjalnega inženir- ja. Saj je tudi, četudi je še mlad, že nadinčin in je napravil zelo važno iznajdbo.

— Hm, kolikor mi je znano, papa ni bil nič kaj preveč nav- dušen za to iznajdbo.

— Spočetka ne; pozneje pa je vendarle izprevidel, kako veli- kega pomena je in tudi je bila vpeljana po vseh ravih ter se je ze- lo dobro obnesla.

— Zaradi mene — no, privoščim ti to zvezdo za moža, četudi mi sedaj nekoliko pritiska na živce.

Jolanda igra s prsti kot bi hotela pokazati, da ji je vace- no. Sama je bila slabe volje, ker ni mogla najti nikake priložnosti, da bi bila sama z dr. Berndom. Ralf se tudi kmalu poslovi. Gospa Me- lanija, ki je v sled bolezni takoj po kosilu odšla v svojo sobo in se je sedaj zopet vrnila bolj zdrava, ga prosi, da bi ostal še pri popoldanskem čaju, toda se izgovori, da je z drugim dogovorjen. Jolanda ga očita joče pogleda.

— Odhajati je hočete, gospod doktor, in ste z mano komaj izpregovorili deset besed.

— Zelo mi je žal, milostljiva gospica, toda imam dogovor z dr. Diehlom, s katerim se sestanev v mestu in prej moram še na moje stanovanje.

— Dobro, spremila vas bom še nekoliko skozi gozd. Egon, ali greš z nama?

Egon za to ni imel veselja in je tudi vedel, da je sestra priča- kovala, da ji bo povabilo odklonil.

(Dolje prihajajo...)

OKOLI "TRDNJAVE SV. SIMEONA"

Okoli 60 kilometrov od prašnega in žarečega Haleba, daleč proč od steza, po katerih hodijo karavane, se dviga proti nebu gorško poboj- je, ki so mu Arabci vzdali nena- vadno ime Kalaat Samaan. Po na- še bi se to reklo "trdnjava sv. Simeona".

To ime spominja na staro arab- sko trdnjavo, a tudi na prva sto- letja krščanstva, ki se je v teh kra- jih bujno razvijalo. Na visokem mramornatem stebri, ki se je dvig- al na dvorih, je po ustnem izro- čilu živel v petem stoletju sv. Si- meon in tam po 40. letnem spokor- nem življenju umrl. Vse izkopenje pričajo o davnem življenju v teh krajih, skozi katere je šla grška, rimska, krščanska in arabska kul- tura. Kamenitih spomenikov ne manjka. Skoro ne napraviš koraka, da ne bi zadel ob kos stebra, ki je nekdanj držal pokonci poganska in pozneje krščanska svetišča, nato zopet mošeje ali arabske utrdbe.

Tam zopet leži kosi sarkofaga, spomenika ali v steno vsekane- ga nagrobnega kamna. V teh krajih je nekdanj kili življenje, trgovina, obrt, znanost in posebno filozofija.

Tam je nekdanj stala Chaleis, križi- šče vojaške ceste med Kilikijo in Eufkratom, potem zopet vojaško mesto Apamea in tudi Antiohija.

Istem času pokorili se na ta način.

Misel izpričati svojo vero in v da se sam obsodi na življenje na stebri, je poganskega izvora. Kr- ščanski svetniki, ki so se odločili za ta način pokore, se pojavijo v zgodovini nekaj pozneje kakor e- gipčanski. Kljub zatiranju se je krščanstvo silno naglo razširilo, to- da kristjani so se kmalu tudi po- mehkužili. Koropecija je začela po- lagoma tudi med visoke cerkvene dostojanstvenike, ki so bili zaple- teni v razne zveze z Bizantincem.

Samostani so preveč obogately in redovniki niso več živeli po pre- pisih svojih redov. Tedaj se je po- jevil zdrava reakcija med kristi- ni sami. Vstali so možje, ki so ho- teli reformirati krščanstvo v tej deželi z dobrim zgledom in s trdi- mi puščavskim življenjem. Med te mo- žeje moramo prišteti tudi sv. Si- meona, ki se je l. 422 podal na steber in se tamkaj pripravil na večno življenje. Takrat je bil star komaj 31 let. Stebra ni zapustil do svoje smrti, ki je nastopila l. 459.

Pozneje so na tem mestu, kjer je stal steber spokornikov, sezidali mogočno cerkev. Toda kmalu so pridrevli Arabci. Ti so iz cerkve napravili utrdbo, ki so jo imeno- vali po stebri sv. Simeona "utrdbo sv. Simeona".

Pokrajina tega mesta ni popol- noma zapuščena. Še danes živi tod rod, ki se prištevata k Jesidom ali takozvanim oboževalcem hudiča. Po zahtevu arheologa Diega Can- talupo niso Manijevi učenici za- maniheli, kakor jih kratko imee- nujem, popolnoma izumrli. Gre za ve- ro nekega kurdskega plemena, bržkone indogermanskega izvora. Morda prav radi te okolnosti je ta rod bil vedno sovražem Arabcem in Turkom, med katerimi je moral živeti. Kakor znano je bil Mani, početnik te krive vere, doma iz Perzije. Njegova vera, ki je bila mešanica krščanstva in poganstva, se je posebno razširila v 4. in 5. stoletju ob vsem ozemlju okoli Sre- dozemskega morja. Mani je sam pripadal sekta Sabeejev, ki se je do današnjega dne ohranila v Bag- dadu. Čeprav so se trenutno nje- govim naukom obetali lepi časi, se je Manijevim nasprotnikom kmalu posrečilo prepričati perzijske glavarje, da je njegova vera drža- vi nevarna, in Mani je bil umorjen. Njegovo telo so nabasali in ga iz- obesili v svarilo njegovim učencem na najvišji stolp mestnega obzidja.

Manijevi nauki so posbno danes zanimivi, ker po njih uravnavajo še danes milijoni in milijoni ljudi svoje življenje, ne da bi bili o Ma- niju sploh kdaj slišali. Manihejci so razlikovali dva boga, boga svet- lobe Ormuzda in boga teme Ahri- mana. Prvi je bog dobrote in izvor vsega dobrega, drugi bog zla ali hudič. Ker je prvi kot bog dobro- te dober in torej ne more ljudem storiti nič zalega, so ga manihej- ci hitro zanemarili. Rekli so si, da morajo ostati z bogom zla, to je s hudičem v dobrih zvezah in ga ča- stiti, ker edino ta jim je nevaren, od njega namreč izvira vse zlo. To je pač praktično koristilstvo in nič drugega.

Jesidi, potomci manihejev, to- rej obožujejo hudiča in ga molijo. Njihov malik je bronast ali bakren pav. Njemu na čast tudi prirejajo procesije. Te se vršijo navadno pro- ti koncu pomladi. Bronastega pa- va nosijo po vasi v procesiji in ga spremljajo s petjem in plesi ter raz- nimi drugimi fantastičnimi obredi.

Jesidi častijo poleg tega tudi Kri- stusa in Mater božjo. Izmed svet- nikov jim je najbolj priljubljen sv. Jurij.

Med svetovno vojno so Jesidi po- tegnili s krščanskimi državami pro- ti Turkom. Ko se je k njim zateklo več tisoč Armencev, da bi si re- šili življenje pred Turki in ko je Turčija zantevala, da morajo Ar- mence izročiti, se je 20.000 Jesi- dov raje spustilo v boj s Turki, kakor da bi Armence izdali.

KITAJSKI ROPARJI SO
USTRELILI MISIJONARJA

Nedavno so evropski listi poroča- li o smrti p. Otomara Stimpfla na Kitajskem. P. Stimpfl je doma z južnega Tirolskega. Te dni so pri- pele svojem podrobnosti o njevo- vem žalostnem koncu. P. Stimpfl se je z vso dušo posvetil misijonu in tudi deloval, dokler ga niso ki- tajski roparji umorili. Njegov to- variš o. Bilger pripoveduje, da so se dne 29. marca t. l. ob 5 popo- dne nenadoma pojavili štirje obo- roženi roparji pri misijonski po- staji Futiat Cui. Rekli so, da nujno rabijo zdravnika in o. Stimp- fl jih je, nič hudega sluteč, spre- jel. O. Stimpfl je v resnici mislil, da hočejo zdravnika in je poizve- doval o boleznih, ki naj bi bila zad- elala nekega. Ko so roparji opazili, da je oče sam doma, so zahtevali od njega denar. O. Stimpfl se ni ka- kor ni upiral, temveč je izročil roparjem ključ, češ, naj si sami vzamejo, kar želijo. Roparji so prevrgli vse omare, našli so pa samo malo denarja. Tedaj so zgrabili pa- tra in ga pričeli tepsti. P. se je in- stinktivno branil, nenadoma pa je neki ropar potegnil revolver in iz- strelil več strelcev na nesrečnega patra. Zadel ga je v trebuh. Kakor da bi to ne bilo še zadosti, je začel nanj streljati ropar še enkrat. O. Stimpfl se je kmalu zgrudil na tla. Roparji so ga slekli in vzeli s se- boj obleko. Kljub temu, da je bil o. Stimpfl hudo ranjen, se je še pri- vlekel do postelje in se nanjo vle- gel. Kmalu so mu pritekli na po- moč kmetje iz njegovega misijona, ki so poklicali drugega duhovnika. Dva mladenca sta odšla v Junkov, da bi tam našla zdravnika. V res- nici sta našla nekega zdravnika, ki je drugega dne zjutraj obiskal bol- nika. Toda bilo je vse zaman. Po- žrtvovalni pater je ob 9 zvečer iz- dihlil svojo blago dušo.

VODNIJIKOVE
KNJIGE

za leto 1934

lahko že sedaj naro- čite. — Pošljite nam

\$1.

in knjige Vam bodo poslane naravnost na dom.

Naročila sprejema:

"GLAS NARODA"
216 W. 18th Street
New York, N. Y.

POLET NAD VEZUVOM

Iz Napolja javljajo, da je znani letalec Kronfeld te dni letel nad Vezuvom. Polet je trajal štiri in pol ure. Kronfeld je izjavil, da je slišal celo v višini 700 m ropot iz mesta. Nad 20 minut je Kronfeld letel nad žrelom Vezuva ter je za- znal ponovno gumenje iz notranjo- sti ognjenika.

ZA ČLOVEKA USODNI
KORAKI

Nepričakovana dedščina, po več letih pomanjkanja, me je iz dostoj- nega človeka spremenila v tirana. Poiskal sem si tovarišije, kakršne posebno lahko najdeš, ako imaš de- nar, popival sem, ostajal z doma- tud po več dni, za dom in družino pa se nisem menil. Malokdaj sem bil trezen. Potrpežljiva in ljube- znična žena je mirno in vdanu pre- našala moje vedenje, dokler se ni- sem nekoč tako daleč sporabil, da sem jo udaril. Naslednji dan je iz- ginila in s seboj odvedla oba otro- ka. Padal sem vedno bolj globoko, sodišče je izreklo sodbo ločitve za- kona. Danes — danes sem osani- len in propadel človek. Večkrat vidim v sanjah ljubeznivo ženo, po- sobi hodi tiho in prepeva ono, me- ni tako ljubo pesem, otroka mi po- sedata po kolenih, ves sem srečen. Ko pa se po takih sanjah prebudi- m, se počutim še bolj nesrečnega in zapuščenega. Ona, dobra žena je že pod zemljo, otroka pa sta si ustvarila svoji družini, tako sem zvedel od drugih ljudi. Otroka sta seveda že davno pozabila, da se na- haja nekje tak človek, ki se mu pravi oče. Kriv temu pa sem — sam in to je najhujše. Kako hudo sem kaznovan za tedanje moje lah- komišljeno življenje.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, RE- ZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO- TOVANJE

15. junija:

Conte di Savoia v Genoa

16. junija:

Europa v Bremen

Pennino v Havre

Rotterdam v Boulogne

17. junija:

Britanij v Cogh

Ile de France v Havre

21. junija:

Vulcania v Trst

Albert Ballin v Cherbourg

Manhattan v Havre

De Grasse v Havre

23. junija:

Olympic v Cherbourg

Minnitonga v Havre

Veedind v Boulogne

24. junija:

Champlain v Havre

Rex v Genoa

Bremen v Bremen

27. junija:

Leviathan v Cherbourg

28. junija:

Berengaria v Cherbourg

Hamburg v Cherbourg

29. junija:

Conte Grande v Genoa

30. junija:

Majestic v Cherbourg

Statendam v Boulogne

15. junija:

Conte di Savoia v Genoa

16. junija:

Europa v Bremen

Pennino v Havre

Rotterdam v Boulogne

17. junija:

Britanij v Cogh

Ile de France v Havre

21. junija:

Vulcania v Trst

Albert Ballin v Cherbourg

Manhattan v Havre

De Grasse v Havre

23. junija:

Olympic v Cherbourg

Minnitonga v Havre

Veedind v Boulogne

24. junija:

Champlain v Havre

Rex v Genoa

Bremen v Bremen

27. junija:

Leviathan v Cherbourg

28. junija:

Berengaria v Cherbourg

Hamburg v Cherbourg

29. junija:

Conte Grande v Genoa

30. junija:

Majestic v Cherbourg

Statendam v Boulogne

15. junija:

Conte di Savoia v Genoa

16. junija:

Europa v Bremen

Pennino v Havre

Rotterdam v Boulogne

17. junija:

Britanij v Cogh

Ile de France v Havre

21. junija:

Vulcania v Trst

Albert Ballin v Cherbourg

Manhattan v Havre

De Grasse v Havre

23. junija:

Olympic v Cherbourg

Minnitonga v Havre

Veedind v Boulogne

24. junija:

Champlain v Havre

Rex v Genoa

Bremen v Bremen

27. junija:

Leviathan v Cherbourg

28. junija:

Berengaria v Cherbourg

Hamburg v Cherbourg

29. junija:

Conte Grande v Genoa

30. junija:

Majestic v Cherbourg

Statendam v Boulogne

15. junija:

Conte di Savoia v Genoa

16. junija:

Europa v Bremen

Pennino v Havre

Rotterdam v Boulogne

17. junija:

Britanij v Cogh

Ile de France v Havre

21. junija:

Vulcania v Trst

Albert Ballin v Cherbourg

Manhattan v Havre

De Grasse v Havre

23. junija:

Olympic v Cherbourg

Minnitonga v Havre

Veedind v Boulogne

24. junija:

Champlain v Havre

Rex v Genoa

Bremen v Bremen

27. junija: